

הלכה • חסידות • שלום בית • פרשת שבוע • סיפור לשבת

עלון ניצוצי הכולל

• להאיר את הבית באור ההלכה •

יצא לאור ע"י כולל להודאה 'כולל מודא"ש'
מיסודו של כ"ק מודא"ש ז"ע
בנשיאות הרד"צ יצחק שמואל אהרן לעזער שליט"א

פרשת ראה, תשפ"ו | עלון מס' 101 | שנה ג'

דבר המערכת

שיעור בפרשת שבוע ובהלכות טהרה ושלום בית: כמידי שבוע, השיעור המרתק והמקיף של ראש הכולל הרב גד סולומון שליט"א, ממשיך ביתר שאת וביתר עז. סעודת מלווה מלכה לזכות רבי ישעיה מקרעסטיער זי"ע.

ב"ה בשיעור הנפלא ראש הכולל עבר על כל הסימנים בשולחן ערוך בהלכות טהרה מסימן קפ"ג ועד סימן קצ"ה.

השיעור מתחלק לשני חלקים, כאשר בחלק הראשון מתמקד הרב בפרשת השבוע ומשלב אותה בסיפורים נפלאים ובחיזוק בשלום בית, ואילו בחצי השני של השיעור מתמקד הרב בהלכות טהרה מעשיות הנוהגות לחיי היום יום.

האברכים מספרים שהשיעור השבועי ממש שינה להם את הבית לטובה. מידי מוצ"ש בשעה 23:00 כולם מוזמנים. שמעו - ותחי נפשיכם.

הרוצים להשתתף בזכות העצומה בסעודת מלווה מלכה עם הזיכוי הרבים העצום, מוזמנים לפנות לרב גד סולומון שליט"א.

שבת מברכי

מולד חודש אלול יהיה
ביום חמישי בשעה 8, 15
דקות 0 חלקים

ראש חודש אלול יהיה ביום החמישי
ולמחרתו ביום השישי הבעל"ט

זמני השבת

ר"ת	מרג"ש (נאונים)	כניסת שבת	ידושלים
20:42	20:09	18:56	ידושלים
20:44	20:11	19:11	ת"א
20:44	20:12	19:03	חיפה
20:42	20:10	18:51	יבנאל

דבר ראש הכולל

הפנים שלך

"ראה אנכי נותן לפניכם היום, ברכה וקללה". וכתב בעל הטורים: "פירוש ממני תראו וכן תעשו". כלומר משה רבינו אומר לעם ישראל תסתכלו עלי כיצד אני נוהג, וכן תעשו גם אתם, וקשה מה כוונת משה רבינו, וכי בזה שהסתכלו עליו יבינו כיצד יבוא עליהם ברכה או קללה?

אלא יש לפרש שמשה רבינו אמר לעם ישראל: "ראה אנכי", **תסתכלו על הפנים שלי, תראו איזה אור יש לי על הפנים**, כמו שנאמר "ומשה לא ידע כי קרן עור פניו", ותראו היאך הברכה נמצאת בי, כי רבינו אומר (לקו"מ ח"א סימן ל"ו), ש"הברכה והקללה נעשית אצל האדם" - **האדם הוא צייר שיכול לצייר פנים מבורכות או ח"ו מקוללות.**

ידוע **הסיפור על משה רבינו** הובא בתפארת ישראל (סוף קידושין): לאחר יציאת מצרים, שמע מלך ערבי על נפלאותיו של משה רבינו וביקש לעמוד על טיבו. הוא שלח צייר **אומן שיצייר את קלסתר פניו** של משה, והביא את הציור לפני חכמיו הבקיאיים בחכמת הפרצוף.

לאחר שחקרו את הציור, קבעו החכמים פה אחד: "לפי תווי פניו, איש זה מתאפיין בגאווה, תאוות ממון, שרירות לב ומידות רעות". המלך כעס וסבר שחכמיו טעו, אך כשהגיע בעצמו למחנה ישראל וראה את משה, נוכח לדעת כי הציור היה מדויק להפליא. תמה המלך ושאל את משה: "כיצד ייתכן שחכמיי ראו בפניך מידות רעות כל כך, בעוד שמפורסם כי אתה איש מעלה וקדוש?"

ענה לו משה רבינו: "חכמיי לא טעו, בטבעי אכן הוטבעו כל החסרונות והתאוות הללו. אולם גדולתו של אדם אינה להיוולד מושלם כעץ יבש, אלא להתאמץ, לכבוש את יצרו ולרדות במידותיו הרעות. **בכוח הרצון וההתחזקות הפכתי את טבעי לטוב**, ועל כן יקרתי בעיני אלקים ואדם" (אף שערערו על מעשה זה: המגיד מוילקומיר בקונטרס "כליל תפארת", המהרי"ל דיסקין ועוד, **מכל מקום** סיפור זה הובא בהרבה **ספרי חסידות:** בעש"ט על התורה (ריש פ' קרח), והוזכר בדגל מחנה אפרים (פ' כי תשא), אור פני משה (ריש פ' חוקת), בן פורת יוסף (פ' ויחי), קדושת לוי (פ' תרומה), שם משמואל (פ' תולדות) ועוד. באור החיים (דברים לו, א) רמז לזה, וכן במדר"ר (בראשית לו, ג'), ועיין בשו"ת זכר יהוסף, בחיבור 'תהלוכות האגדות' לרבי יוסף זכריה שטרן זצ"ל, שיישב מעשה זה).

וזהו מה שמשה רבינו אומר לעם ישראל: "ראה - אנוכי", תראו מה היא כוח הבחירה **כיצד אני הצלחתי לשנות את תווי פני** לפני קורנים וקדושים, כך אתם אני נותן "לפניכם", לפניכם שלכם בחירה האם יראו על הפנים שלכם ברכה, או ח"ו קללה.

וזה דבר **שתלוי רק באדם עצמו** ואף אחד לא יכול לטעון ולומר, אני נולדתי עם מידות ותכונות רעות, אין הדבר כן, אלא כל אחד יכול להפוך את פניו לפני מבורכות וטובות, ואף להפוך את הברכה לקללה, **"והקללה"** ר"ת - והקרן קיימת לו לעולם הבא", לצבור לעצמו ברכות וישועות.

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב גד סולומון

כשמגיעים לציון רבינו ז"ל, מה אומרים קודם, תיקון הכללי או וידוי דברים?

תשובה: "מה אומר לך! כשזוכים להגיע אל ציון רבינו ז"ל בעיר אומן, הדבר הראשון כבר מנדבים פרוטה לצדקה, ומתחילים את העשרה מזמורי תהלים הנקראים תיקון הכללי. כי אדם צריך לדעת, שכל החיים שלו הם נס אחד גדול... ולכן כל רגע ודקה שיש לו בזה העולם זהו חסד ממנו יתברך... ולכן הדבר הראשון אומרים את העשרה מזמורי תהלים, ואחר כך עוסקים בתפילות עם וידוים, וזה פשוט, כי כל רגע מאד חשוב ויקר, ומי יודע מה יהיה הלאה".

(אשר בנחל חלק ס"ב עמ' רצ"ב - רצ"ג)

אני גר בבניין רב קומות, וישנה משאבת מים חשמלית המביאה את המים לקומות העליונות, ופועלת כאשר פותחים את ברז המים, האם מותר לפתוח אותו בשבת?

תשובה: ראשית נבאר כיצד פועלת המשאבה: במרתף יש מיכל מים גדול המתמלא מהרשת העירונית. ומהמיכל המשאבה דוחפת את המים למעלה. על הצינור מורכב חיישן שמודד את הלחץ ומפעיל את המשאבה לפי הצורך.

ישנו הבדל בין המערכות של פעם למערכות של היום?

- **במערכות הישנות:** המשאבה נדלקה רק כשהלחץ ירד מתחת לרמה מסוימת. לכן, פתיחת ברז לא תמיד הפעילה את המשאבה באופן מיידי.
- **במערכות החדשות:** המשאבות שומרות על לחץ קבוע ומדויק מאוד. ברגע שנפתח ברז בבית חיישן אלקטרוני מזהה זאת מיד ומפעיל את המשאבה לפי כמות הברזים הפתוחים. (ובד"כ בבנין מעל 5 קומות ישנה משאבה, וכן מצוי הדבר באומן).

והנה אפילו במשאבות הישנות היו שהחמירו בזה (עיין בשו"ת אחיעזר ח"ג סי' ס' שהוא כח ראשון וכבידקא דמאי בסנהדרין ע"ז ב, וחמור מגרמא המותרת במלאכת שבת, עיין שבת קכ"ב, ועיין דבר אברהם ח"ג סי' י"ג אות ג', וספר הזכרון לגר"י וינברג עמ' ל"ג מבעל הברכת שמואל, ושרידי אש ח"ב סי' פ"ה, וגילוי דעת ממרן הגר"ש אלישיב זצוק"ל מיום אדר"ח אלול תשע"א לענין מיכשור חשמלי שאם בשימוש נעשה הולדת או הגברת זרם כמו משאבות מים בבניינים גבוהים וכד' שהשפעה מיידיה, "יש בהם שאלה של דאורייתא", ולדעת החזו"א אסור משום מלאכת שבת גם כשאינו מתכוין).

אמנם רוב האחרונים התירו וכתבו להקל: וסבירא להו דגם כאן הוי גרמא, ודעת רבים מהראשונים דגרמא שרי לגמרי, וגם להסוברים דגרמא אסור מדרבנן [ריטב"א ורמ"א], הו"ל פ"ר בדרבנן, וחזי לצרף סברת האומרים דפסיק רישיה בדרבנן שרי אף בדניחא ליה [ולצרפם לסברת האומרים דכל גרמא שרי לגמרי], וגם חזי לצרף את הרשב"א גבי צידת צבי.

ועיין בשו"ת רבבות אפרים (ח"ג סימן רס"ב) שהאריך והביא תשובה מהגרש"ז **אויברך זצוק"ל** שכתב, שמכיון שאינו גורם פעולה חדשה של חשמל אלא רק הגברת הכוח, **יש להקל בגרמא**, ואין מקום להחמיר בזה, (כ"פ בשו"ת משנה הלכות ח"ח סימן מ"ז, ובחלק יא סימן רפו, מרן הגרע"י זצוק"ל בהליכות עולם ח"ד עמ' ע', שו"ת ישיב יצחק חלק ל"ט סימן כ"ג, שו"ת בית אבי ח"ב סימן נ"ו).

ועיין בפסקי תשובות (עמ' תרכ"ו) שהעלה להקל בזה, אך סייג דבריו **שעם התפתחות הטכנולוגיה יש לבדוק האם ישנם שינויים**, ועיין בהליכות מועד (בין הזמנים עמ' רס"ד), שכתב שמסתבר מאד שהמשאבות מופעלות משאר הדירות, והוי ספק פס"ר לשעבר, ובאמצע הלילה חייב לפתוח בשינוי, ע"ש.

לסיכום: מותר מעיקר הדין לפתוח ברזי המים בשבת בקומות גבוהות, גם בשעות הלילה, ונכון להתקין פיקוד שבת למשאבה של כל הבניין, על ידי מכונן השבת השונים.

חידה בהלכה

מאת: ר' שלום נתן גומבערג נ"י

היכי תמצוי: חזקי אכל פירות ובירך עליהם בופה"ע, ולא הסיח דעתו ולא זז ממקומו, ואח"כ רצה לאכול פירות מסוימים, וחייב לברך שוב בופה"ע???

מקורות לעיון: ילקוט יוסף ברכות כרך ג' סי' ר"ו

תשובה לשאלה קודמת:

אדם ששכח לומר בערבית של מוצ"ש "אתה חוננתנו" אם בירך על מאכל וטעם ממנו קודם הבדלה, קנסוהו חכמים להתפלל שוב שמו"ע של ערבית שהיא 19 ברכות.

מקור: שו"ע או"ח סי' רצ"ד סעי' א'.

ניתן להשיב עד יום ד' למייל:

S0584563404@gmail.com

בין המשיבים נכונה

תוגרל **פיצה אישית**

מתנת **פיצה התחנה**

הזוכה משבוע שעבר:

א.ש. לשם

רוצים לדעת ראשונים על השיעורים החדשים???

הקישו # בכניסה לקו!

שיעורים מרתקים ומעניינים

0733-71-89-84

ללמוד כל יום דף גמרא זה חיות להנפש, ואי אפשר להסביר את זה למי שלא מבין מה קורה בעולם, הרי הלימוד 'דף-היום' זה מתנה מהשמיים שלומדים בכל יום דף גמרא, ואפילו שלא מבינים כלום וכו', על-כל-פנים גם הגרסא בדף גמרא בכל יום, זה דבר גדול מאוד, כמאמרם ז"ל (עבודה-זרה יט): 'לעולם לגרים איניש ואף-על-גב דמשכח ואף-על-גב דלא ידע מאי קאמר'; ולכן שאף אחד לא יבלבל לך את המוח והדעת שזה לא נקרא לימוד וכו', והלוואי והלוואי שכל ברי-ישראל היה מצטרף אל הלימוד של 'דף-היום', כי כך מקשרים את היום אל הדף גמרא, והדף אל היום, ושניהם מקושרים אל האדם, ואי אפשר להסביר את זה למי שלא טעם להיות עקשן גדול ללמוד בכל יום דף גמרא אפילו בגרסא, שזה זכות נפלאה להאדם.

(מכתב י"ט טבת תשע"ב)

מה זה 'אומן'?

ראש השנה זה יום הדין וצריכים לעמוד לפני הדיין, ומי יודע מה נגזר. השם ישמור, ראיתם, בא טנדר, משפחה שלמה, ונגזר שכל המשפחה תיכחד, השם ישמור, הנהג השתגע, פשוט משוגע, ירד המחסום ונדלק אור אדום, אתה לא יכול לעבור, גם אם הרכבת רחוקה! אבל הוא נכנס, והרכבת דרסה את כולם, וכולם נהרגו, השם ישמור, משפחה שלמה!

אז זה נגזר בראש-השנה, בראש השנה גוזרים גזר

דין מוות, בפרט מי שחטא בכרת, השם ישמור, או בעבירות אחרות, סקילה, שבת, מי נקי? כשדנים את האדם צריכים עורך דין, **עורך דין גדול**, גם את התקציב נותנים בראש-השנה. אז רבנו ביקש ואמר מי שמאמין בי שיבוא אצלי בראש השנה.

(דרשה 'אלול בכולל')

הכליה לא שלי

ר' ראובן קארלנשטיין זצ"ל חלה בכליותיו ונזקק בדחיפות להשתלת כליה. בלית ברירה נאלץ לעזוב את ביתו ואת שבעת ילדיו, ונסע בגפו לארצות הברית כדי להמתין לתורו לקבלת כליה מתאימה.

חודשים ארוכים עברו, שהפכו לשנתיים וחצי של ציפייה מורטת עצבים, רחוק משפחתו, מבלי שנראתה ישועה באופק. סוג דמו היה נדיר, והחיפוש אחר תורם מתאים עלה בתווה.

מראיה של המצוקה הגדולה, החליט עסקן רפואי מוכר לנסות כיוון חדש: לנסוע עם ר' ראובן לבית חולים מיוחד בסאן פרנסיסקו שבקליפורניה, שמה משם תבוא הישועה. אשתו של העסקן הסכימה לנסיה החשובה, אך התנתה תנאי אחד: מיד עם הגיעם ליעד, יתקשר אליה בעלה לדווח שהכול כשורה. היא חששה בדאגתה שמא דווקא בשעות הטיסה תזדמן כליה מתאימה.

השניים הגיעו למלון בסאן פרנסיסקו בשעה שלוש לפנות בוקר. מותש מהדרך, החליט העסקן שלא להתקשר לביתו בשעה מאוחרת זו ולחכות לבוקר. אולם בשעה שש בבוקר העירו אותם דפיקות עזות בדלת: שוטרים מקומיים עמדו בפתח והודיעו כי בני משפחתו של העסקן מחפשים אותו בדחיפות כבר שלוש שעות דרך המשטרה.

כשחזר אליהם בטלפון, התבררה הדרמה: בדיוק בשעות שבהן היו על המטוס, נפטר תורם שנמצאה אצלו כליה המתאימה בדיוק לר' ראובן. בית החולים בניו יורק חיפש את ר' ראובן בדחיפות, אך מכיוון שלא היה מענה טלפוני במשך שלוש שעות, הועברה הכליה לשני חולים גויים הבאים בתור.

לבו של העסקן נשבר בקרבו מרוב צער על החמצת ההזדמנות הנדירה. אך כשסיפר על כך לר' ראובן, הגיב הלה בשמחה עצומה ואמר: "מגיע שבח והודיה! שהרי אם הכליה לא הגיעה לידיי, סימן שאינה שלי ואינה טובה עבורי. הקב"ה הטיס אותנו לקליפורניה בדיוק בשעות אלו כדי שלא נהיה זמינים לקבל כליה שלא יועדה לי!"

כעבור שלושה חודשים בלבד, נמצאה עבור ר' ראובן כליה אחרת, אשר הושתלה בגופו בהצלחה. בזכותה הוא זכה לחיות עוד כ-30 שנה בבריאות שלמה. מדי שנה ערך סעודת הודיה על ההצלה הכפולה.

לימים בירר העסקן מה עלה בגורל הכליה הקודמת, זו שפוספסה באותה טיסה. התברר כי שני המושתלים הגויים שקיבלו את חלקי הכליה הזו נפטרים כעבור שבועות ספורים - הכליה נראתה בריאה מבחוץ אך הייתה מזוהמת מבפנים.

אז הוברר למפרע: העיכוב וה"החמצה" לכאורה, הם-הם שהצילו את חייו.

בואו היו שותפים וקחו חלק
בלימוד התורה של אברכי הכולל

להקדשת יום שלם של תורה

לע"נ, לרפואה, להצלחה, לזיווג וכד'

חייגו: 04-648-1112

עלון זה מוקדש:

לרפואה שלימה במהרה **מלכה בת רעות** תחי'

לרפואתו ובריאותו השלמה של **שרלי סולומון בן פרחיה** נ"י

לרפואתה והחלמתה המהירה של **עטרה בת אילה** תחי'.

לזכות **מנשה בן ירושה** נ"י ומשפחתו להצלחה בכל העניינים.

השלום בפרשה

לחיות בשלום מתוך הפרשה

מתוך תכנית גדול השלום -

להדרכת חתנים ויעוץ זוגי, לפרטים:

ד"ר גד סולומון מודיק חתנים מוסמך:

054-846-9717

הרבה אכזבות אופפות אדם במערכת הנישואין, לחלק הגדול הוא מודע מכיון שכאשר הוא ניגש למערכת הנישואין הוא מצפה שיושלמו לו כל החוסרים והצרכים שלו, ממילא מובן מדוע אצל הרבה זוגות רבים, מתפתחת טינה כאשר בן הזוג לא מעניק לבן זוגו את מה שהוא זקוק.

גם אם אדם מבין שלבן זוגו יש צרכים שחשוב למלא אותם, לעיתים הוא לא יעשה זאת מדוע? או מכיון שבעיניו הם שוליים, או מכיון שהבקשה מצד המבקש נעשית בצורה של דרישה, בצורה תקיפה וביקורתית, ואז בן הזוג מופתע מזה שבן זוגו "עושה ענין" מדבר כה שולי, וזה מרחיק אותו עוד יותר למקום בו הוא לא חושב אפילו למלא את בקשת בן זוגו.

לכן חשוב שכל אחד מבני הזוג יסביר את הצורך שלו, ויפרט את התועלת, ולבקש מגורם מוסמך שיסביר לבן הזוג מדוע צורך זה אינו שולי, אלא אדרבא הוא חיוני ביותר, ואף יתן לבן הזוג את הכלים כיצד לעשות זאת, **מכיון שכל רצון מבטא צורך**,

כאשר אדם מבקש משהו זה לא שהוא רוצה, כמו שהוא צריך, אפילו אם מבקשתו משמע אחרת, ואם נתייחס כך לבקשת בן הזוג שלנו, שזה הצורך שלו, יהיה קל יותר למלא את מבוקשו, **וכששני בני הזוג עושים כך, מתפתח יותר הרצון לתת ולהעניק.**

ג'נטלמן בן תורה

וכך היה **רבי יעקב קמנצקי זצ"ל** רגיל לומר: "ההלכה הראשונה המחייבת כל אברך צעיר היא להיות ג'נטלמן **ג'נטלמן בן תורה**, כלומר, מעל לכל לשאול את עצמו את השאלה: מה חסר - לאשתי, וכיצד אוכל להעניק לה את מחסורה מבלי שתיאלץ כלל לבקש זאת ממני? לעולם אין לבעל להניח כי אם אשתו אינה מבקשת ממנו דבר מה, פירוש הדבר שאינה מעוניינת בכך. **הוא חייב לצפות מראש את רצונותיה**. נשים רבות לא יאמרו כלל לבעליהן מה הם הדברים הבסיסיים הנחוצים להם מתוך שאיפה שלא להטרידם, לפיכך נופלת האחריות על הבעל ללמוד מה הם צרכי אשתו ולספקם".

ומספרים על רבי ישראל מסלנט זצ"ל, שפעם אחת בא לפניו תלמיד והתלונן שכל מה שהוא עושה בשביל אשתו, לא מספיק עבורה, אמר לו הרב: "כנראה שאתה נותן לה את מה שאתה חושב שנכון לתת", ולא את מה שהיא זקוקה לקבל, דע כי **פעולת חסד** נמדדת לא על פי מה שאתה חושב שהוא טוב בעדה, **אלא על פי מה שהיא חושבת שהוא טוב בעדה ומה שהיא חשה שחסר לה**".

וכשתזכה לקיים זאת אזי יתמלא גם לבעל "את כל מחסורו אשר יחסר לו", כי "לו" - "זו אשה".

בפרשתנו נאמר "כי פתוח תפתח את ירך לו... די מחסורו **אשר יחסר לו**", ופירש רש"י: אשר יחסר לו - **אפילו סוס לרכוב עליו** ועבד לרוץ לפניו: **לו** - זו אשה. וכן הוא אומר (בראשית ב, יח) "אעשה לו עזר כנגדו".

מספרת הגמרא (כתובות סז): אמרו על **הלל הזקן**, שלקח לעני בן טובים אחד (עשיר שירד מנכסיו), סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו, פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו, **ורץ הלל לפניו** שלשה מילין (שלושה ק"מ).

שואל ר' חיים שמואלביץ: הרי הלל הזקן היה נשיא ישראל, **כיצד הותר לו לבזות עצמו** לרוץ לפני עני בן טובים? ומדוע לא קיים את הדין של "זקן ואינה לפי כבודו", שאין לו לבזות את עצמו כמו בהשבת אבידה? יותר מזה: כיצד הסכים אותו עני בן טובים שהלל נשיא ישראל ירוץ לפניו?

תירץ ר' חיים: להלל היה ברור כי הרגשות של הזולת הם בגדר "**פיקוח נפש**", משום שרדיפת הכבוד עוותה את דעתו של אותו אדם עד כדי כך,

עד כדי שהיתה סכנה בכך שלא היה עבד לרוץ לפניו, ופיקוח נפש דוחה את כל התורה, ועצם העובדא שאותו עני הסכים ולא התנגד בתוקף שהלל הנשיא ירוץ לפניו, מוכיח עד כמה צדק הלל בהבנתו את נפש אותו עני.

ומכאן נלמד כמה אנו צריכים להעניק לזולת, ולא לזלזל בשום יהודי, לא יש לתת לו את הכבוד הראוי לו, **ובפרט אשה** כמה היא זקוקה לכבוד והערכה למעשיה, וחייבת להרגיש כל הזמן שבעלה אוהב אותה, ונותן לה את מה שהיא זקוקה לנפש שלה, וכלשונו הזהב של הסטייפלר זצ"ל: "**עיקר תקוות האשה בעולמה**

הוא שיהא לה בעל האוהב אותה, וכשהיא רואה שזה אינו, **כמעט שקרוב לפיקוח נפש** מרוב צער ויגון על היותה גלמודה כאלמנות חיות".

לתת לה את מה שהיא צריכה

בלשון הפסוק הנ"ל ישנו תמיהה, שמכיון שנאמר "די מחסורו", מדוע נכתב שוב פעם "**אשר יחסר לו**", הרי היא ניתן ללמוד מהתיבות אשר יחסר לו? **ומסביר המלבי"ם:** "אף שאינו חסר לרוב בני אדם, אלא רק לפי הרגלו חסר דבר זה - צריך לתת לו".

התורה מלמדת אותנו **יסוד עצום:** המדד לנתינה הוא, אינו לפי שיקול דעת הנותן אלא לפי צורך המקבל!! כלומר ההסתכלות צריכה להיות לא מה שרוב העולם צריך, לא מה שאני חושב שצריך, אלא מה מי שממולי צריך!!

לפעמים אדם נותן ונותן ומתאכזב כי השני לא שמח ולא טוב לו, והוא לא מבין מדוע, הרי אם לא נתתי זה לא טוב, כשאני נותן גם לא טוב?

מה שחסר - לה

מהיום ניתן לקבל את העלון גם במייל

שלח מייל לכתובת: kolelmoharosh@gmail.com

עם המילה 'עלון'

ותקבל אותו כל שבוע ישירות למייל שלך

**אתה אוהב לקרוא את העלון
ולא תמיד הוא מגיע אליך?!**

